

A Bíróság (hatodik tanács) 2018. február 28-i ítélete (a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Sporting Odds Limited kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(C-3/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — EUMSZ 56. cikk — Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — Korlátozások — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A szerencsejátékok egyes formáinak állami üzemeltetése — Kizárólagosság — A szerencsejátékok más formáinak koncessziós rendszere — Engedélyhez kötöttség — Közigazgatási szankció)

(2018/C 142/15)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: Sporting Odds Limited

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes a szerencsejáték-piac szervezésének olyan kettős rendszere, amelyben egyes szerencsejáték-típusok állami monopólium alá tartoznak, míg mások a szerencsejáték-szervezésre vonatkozó koncessziós és engedélyezési rendszer alá, amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságát korlátozó szabályozás ténylegesen az érintett tagállam által hivatkozott célokat követi koherens és szisztematikus módon.
- 2) Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló, olyan nemzeti szabály, amely az online szerencsejáték szervezésére irányuló engedély megszerzését kizárólag a tagállam területén található játékkaszinó üzemeltetésére vonatkozó koncesszióval rendelkező szerencsejáték-szolgáltatók számára tartja fenn, amennyiben e szabály nem minősül a kitűzött célok eléréséhez nélkülözhetetlen feltételnek, és e célok eléréséhez léteznek kevésbé korlátozó intézkedések.
- 3) Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, az onlineszerencsejáték-szervezésre irányuló koncessziós és engedélyezési rendszert létrehozó szabályozás, amennyiben az hátrányosan megkülönböztető szabályokat tartalmaz a más tagállamokban letelepedett gazdasági szereplőkkel szemben, vagy amennyiben az ugyan hátrányos megkülönböztetéstől mentes szabályokat ír elő, de azokat nem átlátható módon alkalmazzák, vagy úgy hajtják végre, hogy azzal megakadályozzák vagy megnehezítik egyes más tagállamokban letelepedett ajánlattevők számára a pályázat benyújtását.
- 4) Az EUMSZ 56. cikket és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. és 48. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló, olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő az EUMSZ 56. cikk értelmében a szolgáltatásnyújtás szabadságát korlátozó intézkedések arányosságának hivatalból történő vizsgálatát, és a bizonyítási terhet az eljárásban részt vevő felekre telepíti.
- 5) Az EUMSZ 56. cikket az Alapjogi Charta 47. és 48. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a korlátozó szabályozást bevezető tagállamnak kell az arra vonatkozó bizonyítékokat szolgáltatnia, hogy az EUM-Szerződésben biztosított alapszabadság akadályozásának igazolására alkalmas célok állnak fenn, és hogy ezen akadályozás arányos, ha ez nem történik meg, a nemzeti bíróság minden olyan következtetést levonhat, amely az ilyen mulasztásból következik.

- 6) Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy nem állapítható meg, hogy valamely tagállam nem tett eleget a korlátozó intézkedés igazolására irányuló kötelezettségének, ha ezen intézkedésnek a nemzeti szabályozásba való beiktatása időpontjában vagy a nemzeti bíróság általi vizsgálatának időpontjában nem készíti el az említett intézkedés hatásvizsgálatát.
- 7) Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétben az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló szankció, amelyet a szerencsejáték-szervezésre irányuló koncessziós és engedélyezési rendszert létrehozó nemzeti szabályozás megsértéséért szabtak ki, amennyiben az ilyen nemzeti szabályozás e cikkel ellentétesnek bizonyul.

⁽¹⁾ HL C 112., 2017.4.10.

A Bíróság (harmadik tanács) 2018. március 1-jei ítélete (a Korkein hallinto-oikeus [Finnország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – a Maria Tirkkonen által indított eljárásban

(C-9/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Közbeszerzési szerződések — 2004/18/EK irányelv — Mezőgazdasági tanácsadási szolgáltatásokra irányuló közbeszerzési szerződésekre vonatkozó közbeszerzési eljárás — Közbeszerzési szerződés megléte vagy hiánya — Szolgáltatások beszerzésére irányuló rendszer, amelynek keretében beszállítóként engedélyeznek minden olyan gazdasági szereplőt, amely az előzetesen meghatározott feltételeknek megfelel — A többi gazdasági szereplő számára a továbbiakban nem nyitott rendszer)

(2018/C 142/16)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus

Az alapeljárást indította

Maria Tirkkonen

Az eljárásban részt vesz: Maaseutuvirasto

Rendelkező rész

Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló mezőgazdasági tanácsadó rendszer, amelynek révén valamely közjogi jogalany minden olyan gazdasági szereplőt nyertesnek nyilvánít, amely megfelel az ajánlati felhívásban támasztott alkalmassági követelményeknek, és amely sikeresen teljesíti az említett ajánlati felhívásban hivatkozott vizsgálatban foglaltakat, még ha egyetlen új gazdasági szereplő felvételére sem kerülhet sor ezen rendszer korlátozott érvényességi időtartama alatt, nem minősülhet az ezen irányelv értelmében vett közbeszerzési szerződésnek.

⁽¹⁾ HL C 86., 2017.3.20.